Hälso- och sjukvårdsnämnden

SÄRSKILT UTTALANDE
2020-02-18

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

Ärende 3
HSN 2019-0218

Verksamhetsberättelse för 2019 för hälso- och sjukvårdsnämnden

Verksamhetsberättelsen utgör en gedigen sammanställning av det gångna året i sjukvården i Region Stockholm. Några saker vill vi kommentera särskilt.

8 av 15 indikatorer som används för att följa upp målen för hälso- och sjukvården i Region Stockholm uppfylldes inte 2019. Det är alldeles för dåligt. Ett exempel är väntetiderna på våra akutmottagningar som fortsatt är alldeles för långa. På Södersjukhusets akutmottagning vistades 66 procent av alla patienter längre än fyra timmar. En förklaring är ökad vårdtyngd i kombination med vårdplatsbrist. Regionstyret tycks stå handfallna. Ett annat exempel gäller förtroendet för vården. I gruppen personer som upplever att de har ett dåligt hälsotillstånd har bara 38 procent högt förtroende för vården, medan andelen är signifikant högre för dem som upplever sitt hälsotillstånd som gott. Kanske är en förklaring det vårdvalssystem som finns i Stockholm idag, som dränerar sjukhus och vårdcentraler på resurser – på bekostnad av de med allra störst behov.

I verksamhetsberättelsen framgår att sjukhusen över lag hade god tillgänglighet föregående år, vilket är glädjande. Oroande är dock att detta inte gällde för vissa vårdområden där Karolinska Universitetssjukhuset står som ensamutförare. Man exemplifierar med hjärtsjukvården. Vi ser med stor oro på hur denna bristande tillgänglighet kan drabba patientgrupper som inte har någon annanstans att vända sig. Likaså är vi djupt bekymrade över det ansträngda läget inom strålverksamheten, med köer som ökat under året. Om dessa två faktorer är bidragande till att antalet inkommande samtal till vårdgarantikansliet ökade med 16 procent 2019 låter vi vara osagt. Över lag är den ökande ärendemängden på vårdgarantikansliet dock ett tydligt tecken på att det finns stora och växande problem i Region Stockholms sjukvård.

För Socialdemokraterna är det av högsta vikt att regionens resurser fördelas till kärnverksamheterna. Därför beklagar vi det faktum att den nya organisationen där hälso- och sjukvårdsförvaltningen numer ska stötta två nämnder istället för en i flera avseenden lett till en fördubbling av det administrativa arbetet på hälso- och sjukvårdsförvaltningen. Likaså bekymras vi över att konsultkostnaderna överstiger såväl budget som förra årets kostnader. Ambitionen att Region Stockholm ska effektiviseras och skaka av sig sitt konsultberoende verkar av detta att döma stanna just vid att vara en ambition.

Slutligen, den ekonomiska uppräkningen om 2,6 procent 2020 kommer att leda till stora besparingsbehov inom hälso- och sjukvården. Bara en gång tidigare under 2000-talet har nämndens nettokostnadsökning understigit tre procent. Vi tycker att det är anmärkningsvärt (men inte förvånande) att regionstyret motiverar den strama budgeten med att regionen på sikt kommer att ställas inför utökade kostnader inom det kommunalekonomiska utjämningssystemet, eftersom vi vet att det finns gott om andra exempel på områden där regionstyret saknar kontroll över kostnadsutvecklingen. Detta gäller exempelvis nätläkarbesöken. Budgeten för utomlänsvård enligt riksavtal höjdes exempelvis med 61 procent inför 2019 för att försöka möta upp kostnadsökningarna för de digitala vårdbesöken. Det räckte inte. Vi noterar också att kostnaderna för avtal som tecknats inom ramen för LOV, utanför akutsjukhusen, ökade med fem procent det gångna året, en siffra vi gärna sätter i relation till den låga uppräkning av sjukhusavtalen om 1,5 procent som de blågröna valde att driva igenom i höstas.